AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

Tinutul lui FinPitic

www.edutime.ro

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

Ținutul lui FinPitic

Autor: Vlad Nicolăescu

www.edutime.ro

Într-o vreme de demult, la marginea unei păduri, exista un tărâm magic. Totul era de o frumusețe de nedescris. Copacii strălucitori și cerul albastru pur făceau acest loc unul de poveste; stânci foarte înalte, dealuri și munți îl înconjurau, motiv pentru care iarna venea foarte devreme.

Acesta era ținutul lui FinPitic, un pitic foarte iscusit şi descurcăreț, fiind un adevărat conducător.

FinPitic obișnuia să se îmbrace într-un costum verde, vestă de aceeași culoare, papion și pălărie. Avea un chip vesel și prietenos care transmitea o stare de bine tuturor locuitorilor.

Fiecare avea o căsuță în copac și un mic teren unde cultiva cele necesare pentru asigurarea hranei. Piticii aveau o mare problemă cu aprovizionarea cu apă, aceasta putând fi obținută doar din râul care străbătea ținutul.

Râul avea o culoare albastră și apele curgeau repede la vale.

Micuții oameni ajungeau cu mare greutate la râu. Erau nevoiți să traverseze o râpă foarte adâncă, numită Marea Prăpastie, pe un pod de lemn, extrem de periculos.

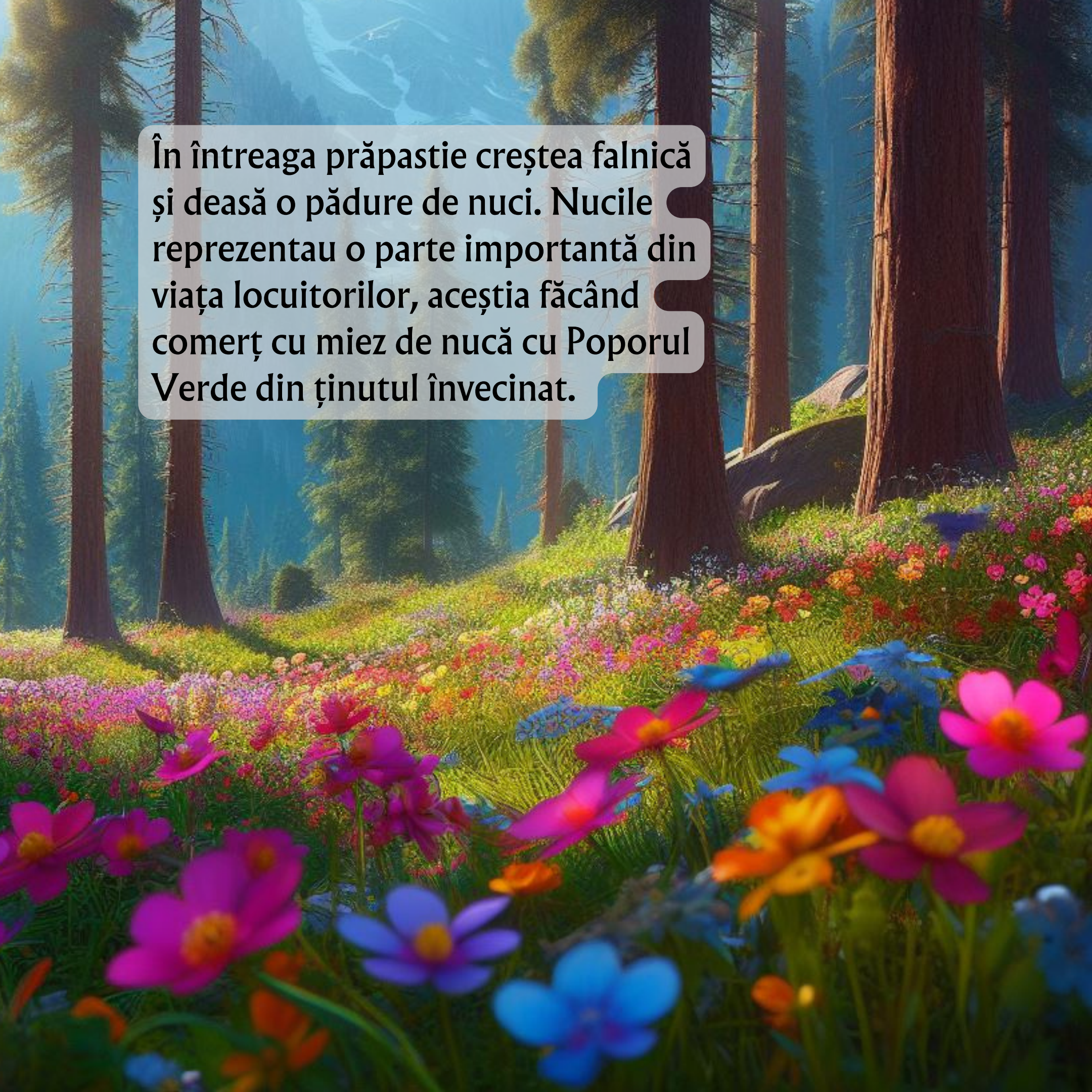

În întreaga prăpastie creștea falnică și deasă o pădure de nuci. Nucile reprezentau o parte importantă din viața locuitorilor, aceștia făcând comerț cu miez de nucă cu Poporul Verde din ținutul învecinat.

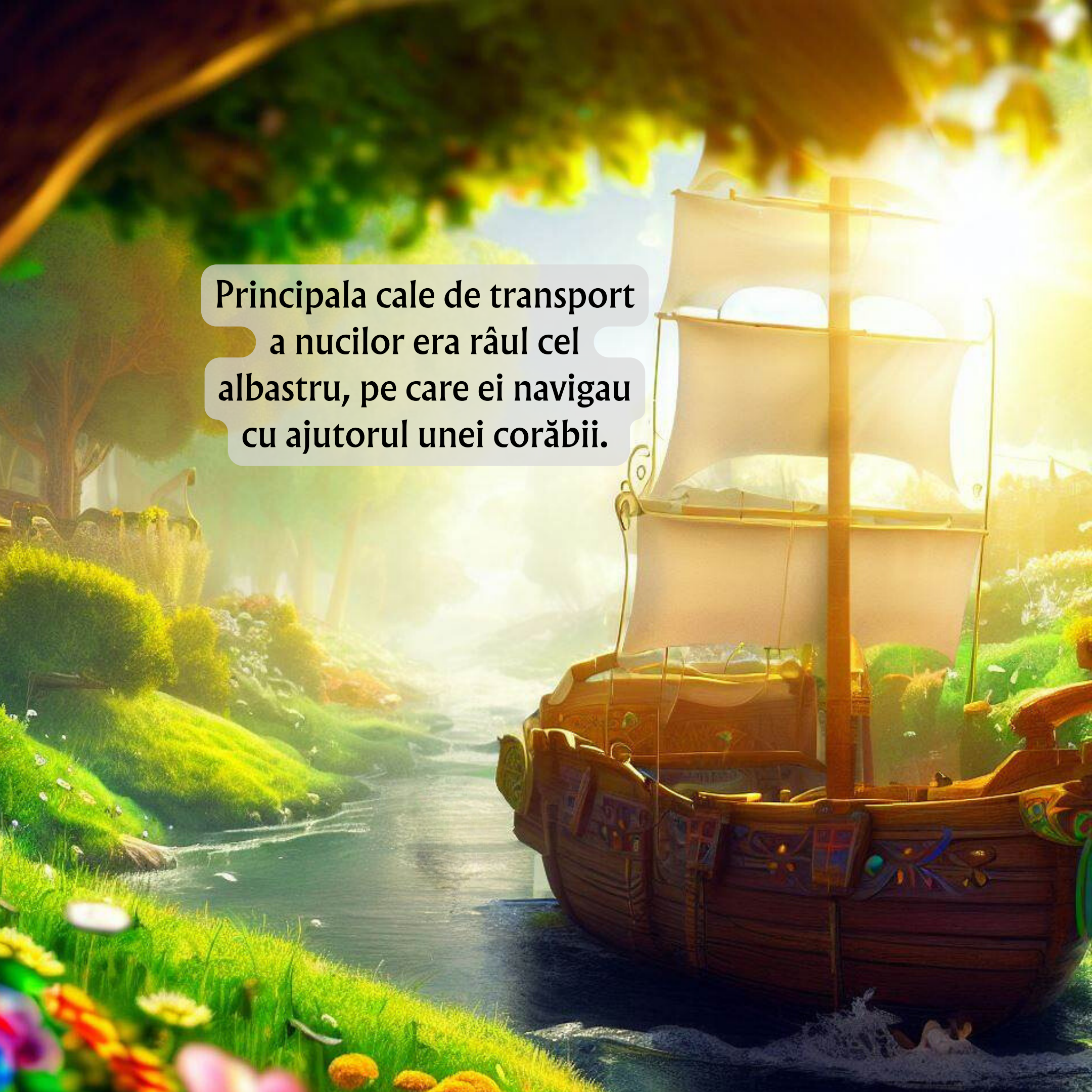

Principala cale de transport a nucilor era râul cel albastru, pe care ei navigau cu ajutorul unei corăbii.

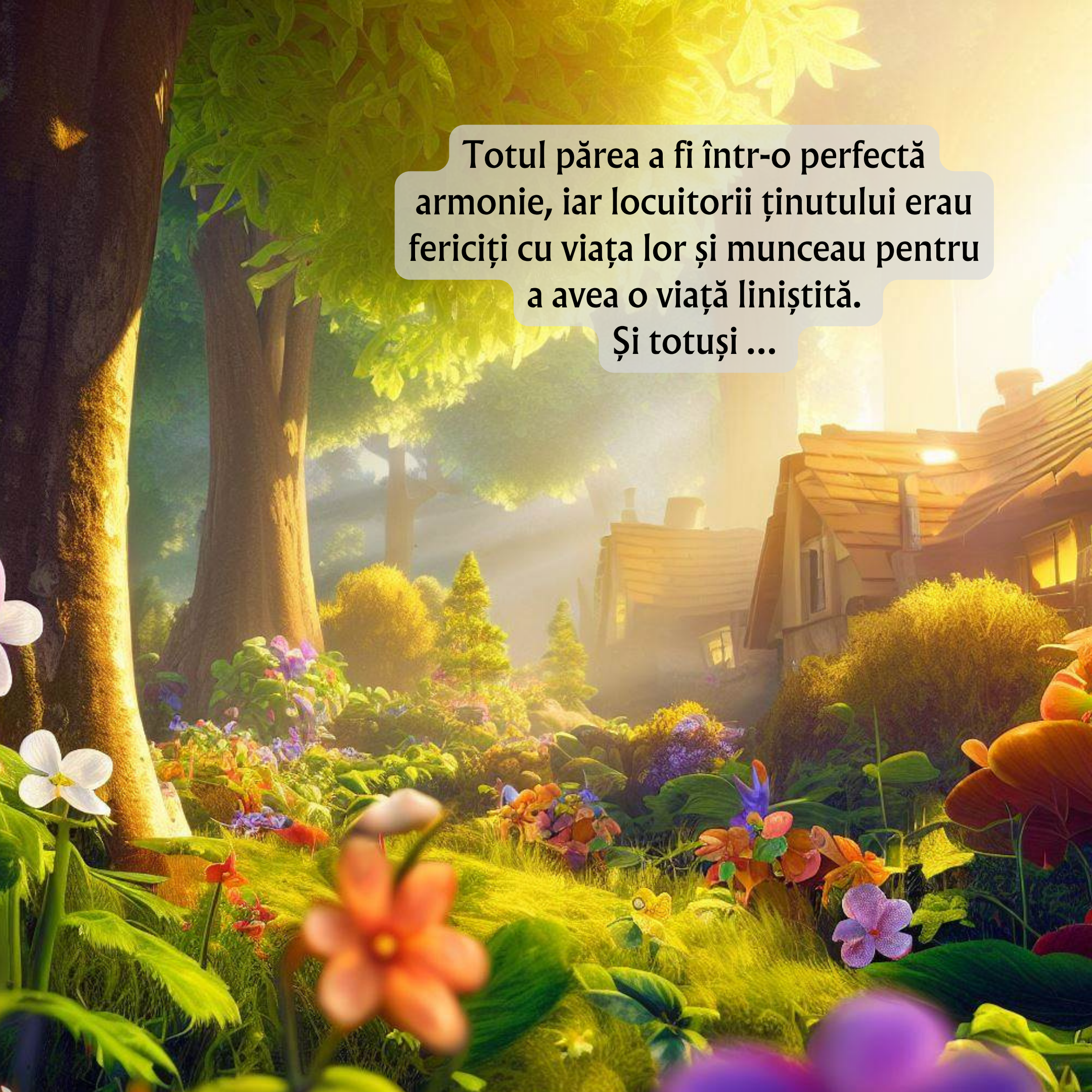

Totul părea a fi într-o perfectă armonie, iar locuitorii ținutului erau fericiți cu viața lor și munceau pentru a avea o viață liniștită.
Și totuși ...

Existau câteva amenințări la viața lor prosperă și fericită. Podul de acces către singura sursă de apă începuse să se șubrezească, iar costurile de reparație erau foarte mari și nu puteau fi suportate ușor.

Mai mult, o parte din încărcătura transportului de nucă se distrusese de la șuvoaiele foarte mari de apă. Comerțul cu nuci asigura viața liniștită a micilor oameni din ținut și toți depindeau de această activitate.

Fiecare familie utiliza, la un moment dat, corabia pentru transportul miezului de nucă, pentru a-și asigura venitul.

FinPitic, ca un adevărat înțelept și lider al ținutului, a convocat într-una din seri o întrunire a tuturor locuitorilor pentru a găsi soluții de protecție împotriva posibilelor dezastre care dădeau târcoale ținutului.

Mâna dreaptă a lui FinPitic, principalul sfătuitor și contabilul comunității, era UnPitic. Acesta încerca de fiecare dată să găsească soluții pentru fiecare familie și îl ajuta pe FinPitic la buna administrare a localității lor.

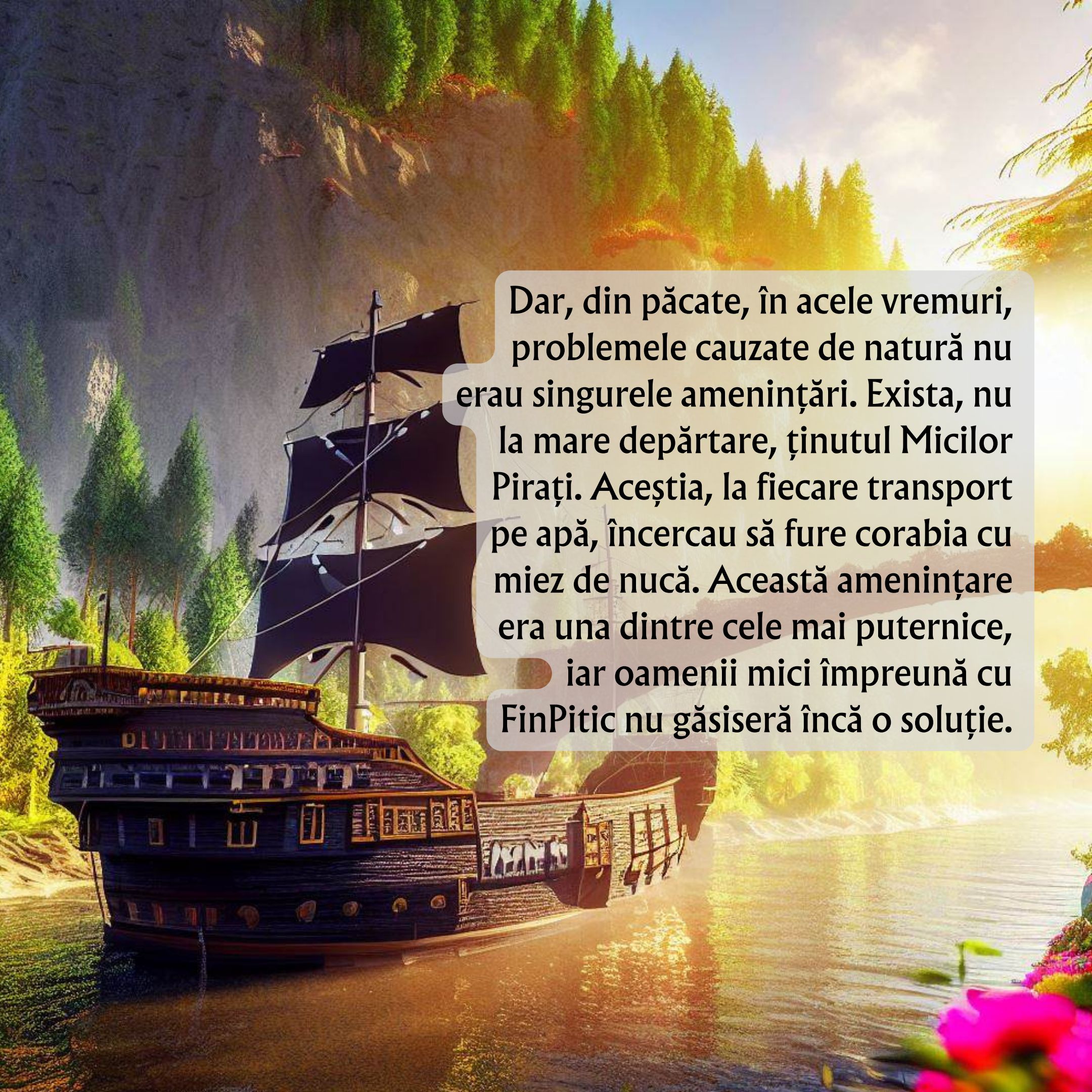

Dar, din păcate, în acele vremuri, problemele cauzate de natură nu erau singurele amenințări. Exista, nu la mare depărtare, ținutul Micilor Pirați. Aceștia, la fiecare transport pe apă, încercau să fure corabia cu miez de nucă. Această amenințare era una dintre cele mai puternice, iar oamenii mici împreună cu FinPitic nu găsiseră încă o soluție.

Foarte multe transporturi fuseseră atacate de pirați și părți importante din încărcătură au fost capturate în mai multe rânduri.

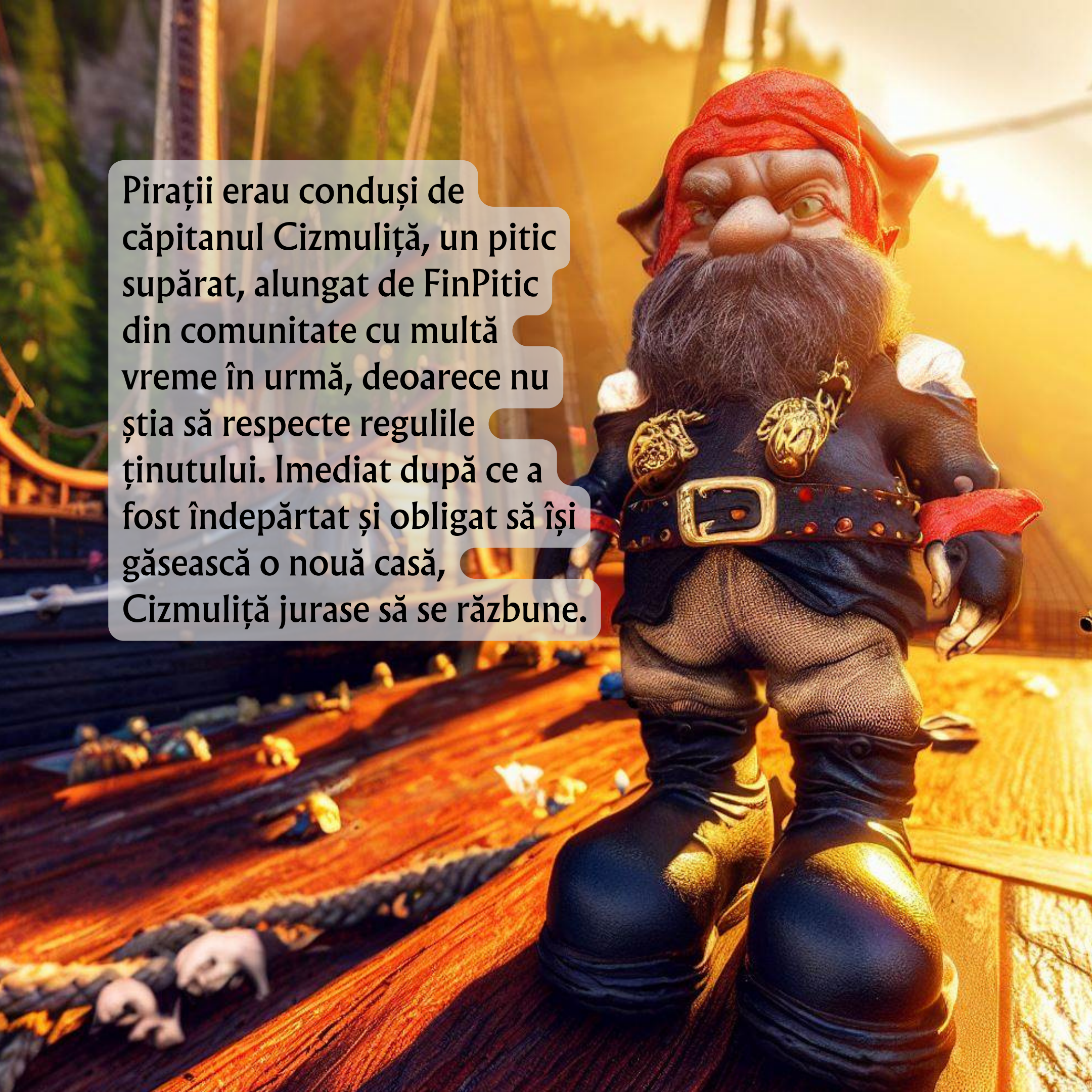

Piraţii erau conduşi de căpitanul Cizmuliţă, un pitic supărat, alungat de FinPitic din comunitate cu multă vreme în urmă, deoarece nu ştia să respecte regulile ţinutului. Imediat după ce a fost îndepărtat şi obligat să îşi găsească o nouă casă, Cizmuliţă jurase să se răzbune.

FinPitic știa toate aceste lucruri, însă nu reușise să găsească o soluție pentru a-și proteja tărâmul pe care îl conducea. Se gândea, împreună cu UnPitic, la soluții care să îl ajute să rezolve problemele cu căpitanul-pirat Cizmuliță.

Pentru găsirea soluțiilor împotriva tuturor amenințărilor, FinPitic organiza întâlniri cu toți locuitorii ținutului. La una dintre întâlniri, FinPitic a îndemnat locuitorii să găsească împreună variantele cele mai bune pentru rezolvarea problemelor lor.

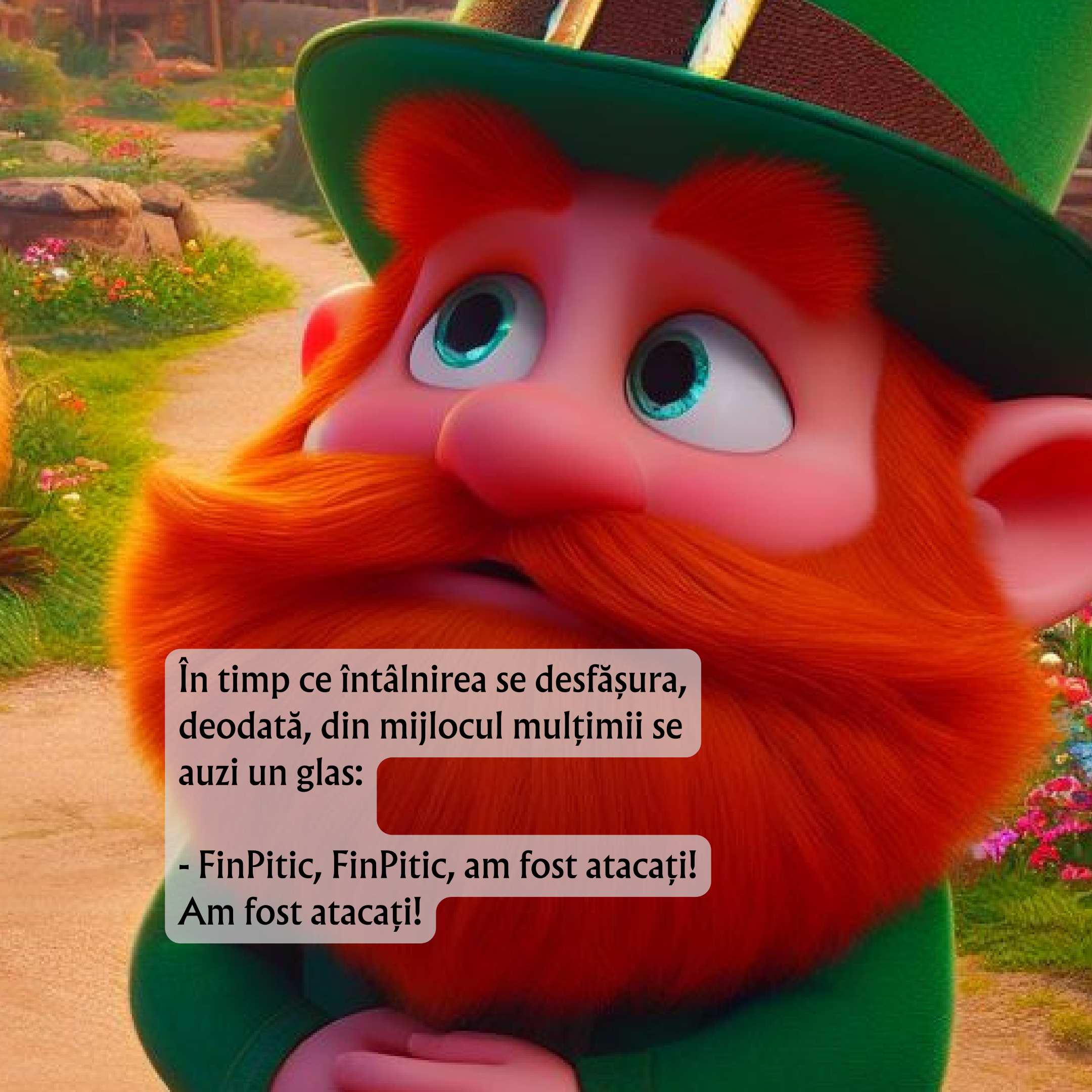

În timp ce întâlnirea se desfășura, deodată, din mijlocul mulțimii se auzi un glas:

- FinPitic, FinPitic, am fost atacați! Am fost atacați!

Mulțimea a devenit neliniştită, frământându-se și neînțelegând ce se întâmplă. Din mijlocul oamenilor mici apăru BunPitic, mesagerul ținutului şi responsabilul cu menținerea unei bune relații cu ținuturile învecinate, care spuse:

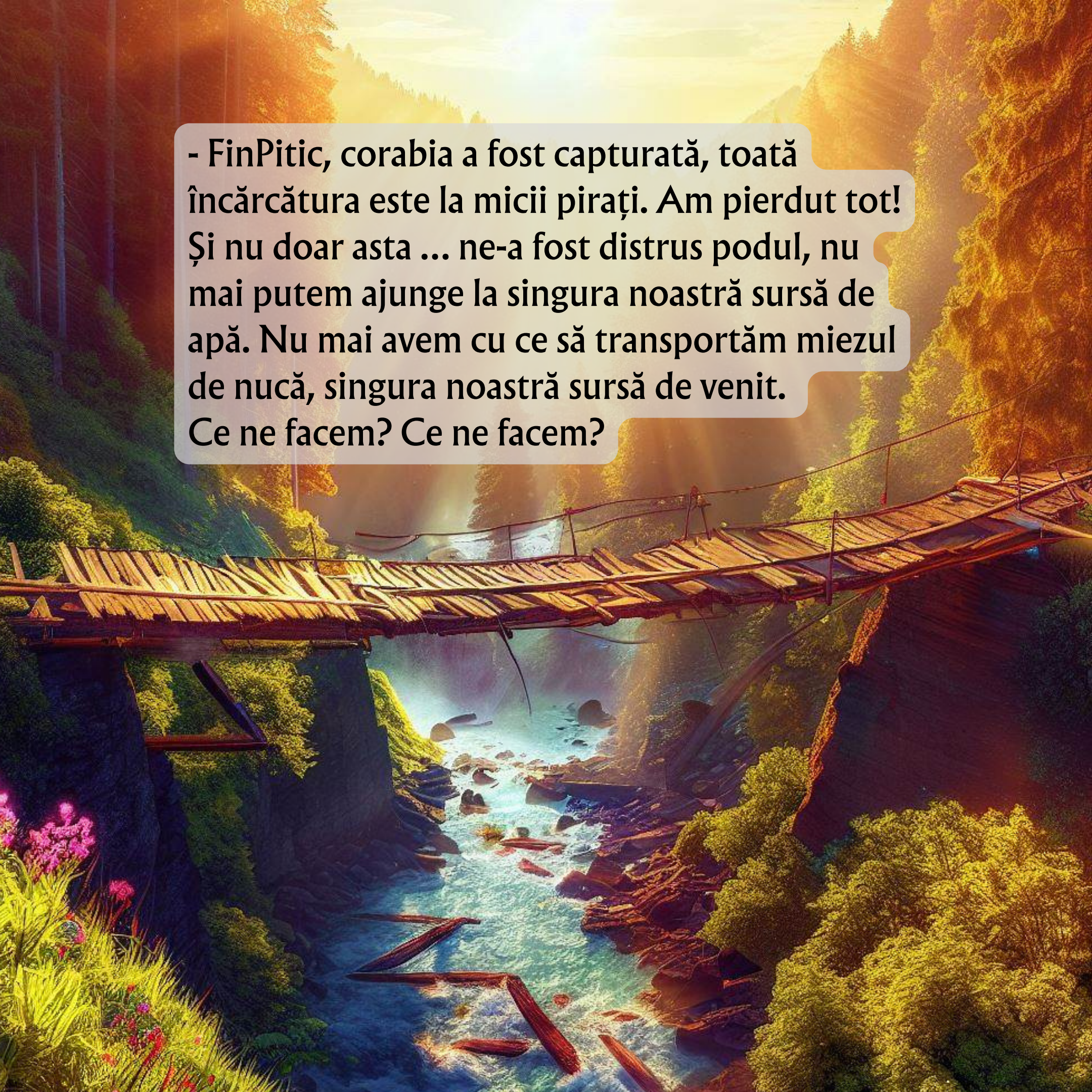

- FinPitic, corabia a fost capturată, toată încărcătura este la micii pirați. Am pierdut tot! Și nu doar asta ... ne-a fost distrus podul, nu mai putem ajunge la singura noastră sursă de apă. Nu mai avem cu ce să transportăm miezul de nucă, singura noastră sursă de venit. Ce ne facem? Ce ne facem?

După câteva minute de zarvă mare se așternu o liniște totală. Nimeni nu spunea nimic. Doar vântul tulbura liniștea deplină.

FinPitic nu schița niciun gest – rămăsese înmărmurit. Se gândea doar cum poate rezolva situația, astfel încât să nu fie afectați locuitorii ținutului, de care se simțea atât de responsabil.

După câteva momente de gândire, FinPitic se urcă pe un bolovan mare și rosti răspicat, cu fermitate:

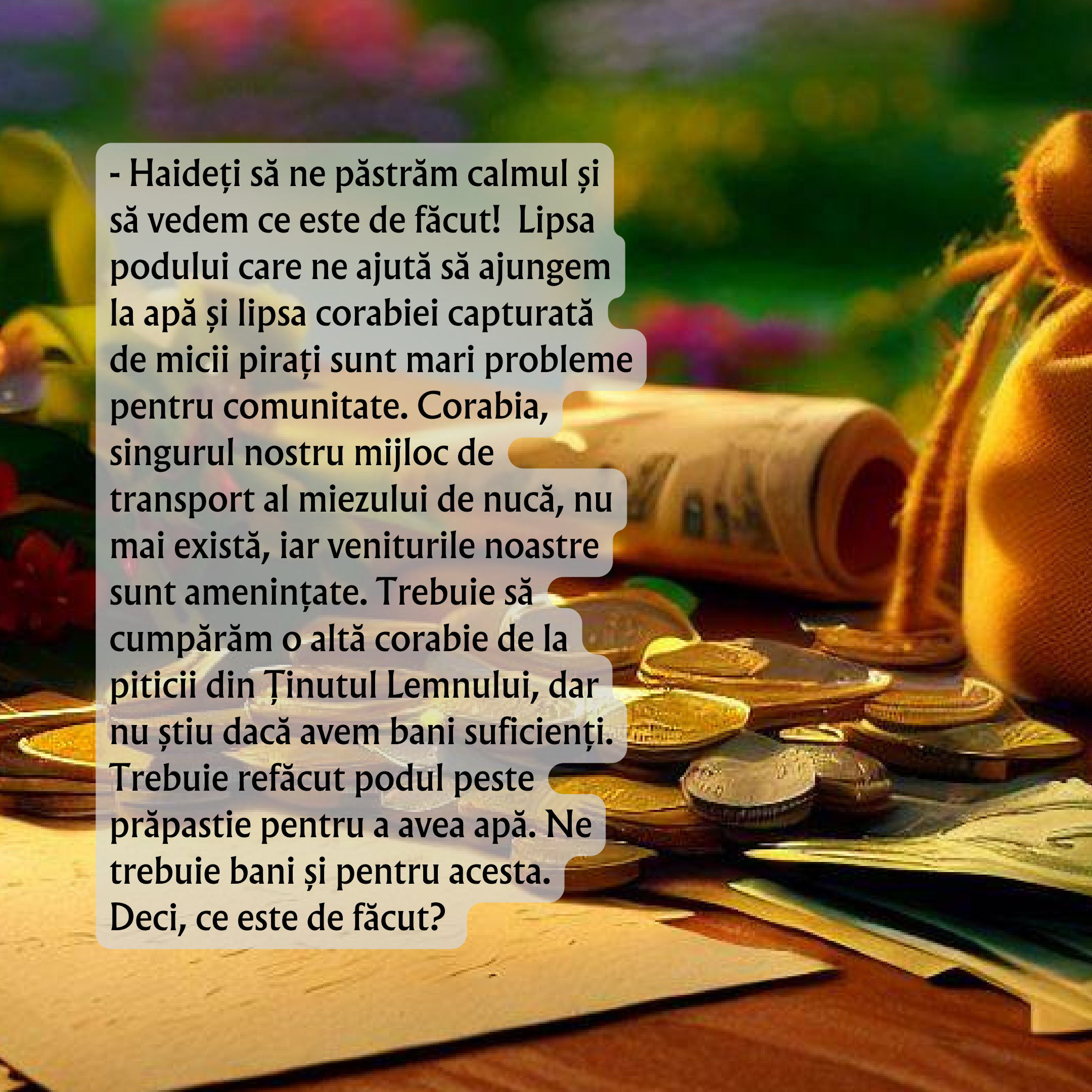

- Haideți să ne păstrăm calmul și să vedem ce este de făcut! Lipsa podului care ne ajută să ajungem la apă și lipsa corabiei capturată de micii pirați sunt mari probleme pentru comunitate. Corabia, singurul nostru mijloc de transport al miezului de nucă, nu mai există, iar veniturile noastre sunt amenințate. Trebuie să cumpărăm o altă corabie de la piticii din Ținutul Lemnului, dar nu știu dacă avem bani suficienți. Trebuie refăcut podul peste prăpastie pentru a avea apă. Ne trebuie bani și pentru acesta. Deci, ce este de făcut?

Piticii au început să murmure și să se sfătuiască unii cu alții. Trecu destul timp și nimeni nu reuși să propună o soluție.
Din senin, o voce răsună în mulțime:

- Haideți să vedem câți bani are fiecare familie și ce sumă e necesară pentru o nouă corabie și pentru un nou pod.

Cuvinte erau rostite de BunPitic, mâna dreaptă a lui FinPitic.

Ascultând acestea, FinPitic se urcă din nou pe bolovan și spuse:

- Avem nevoie de bani, este clar. Dar avem nevoie să ne protejăm și pe viitor! Trebuie, în astfel de situații, să găsim o rezolvare pentru a nu înregistra pierderi financiare cu transportul și, la fel de important, pentru a avea acces rapid şi uşor la râu. Am câteva idei de rezolvare a acestor probleme.

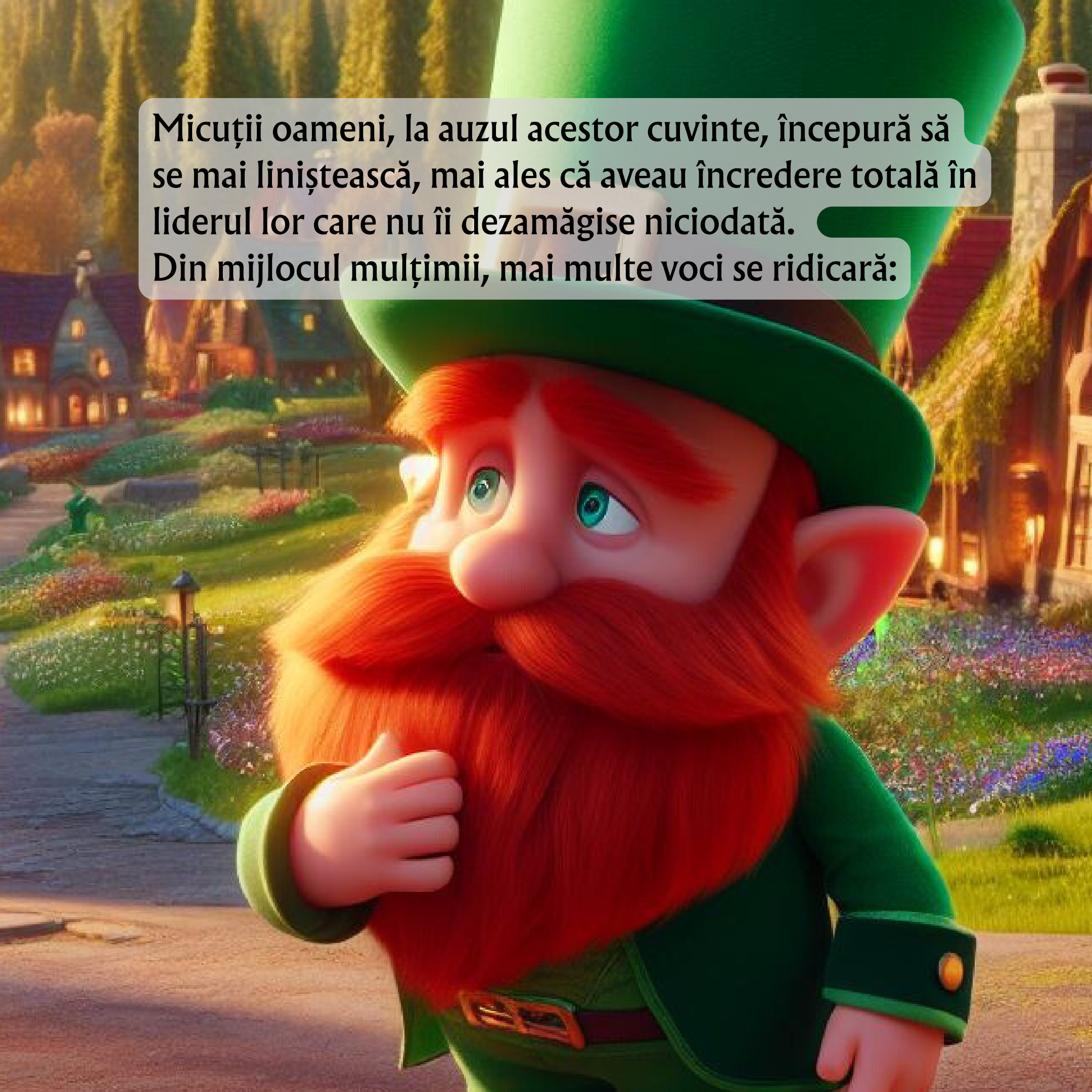

Micuții oameni, la auzul acestor cuvinte, începură să se mai liniștească, mai ales că aveau încredere totală în liderul lor care nu îi dezamăgise niciodată.
Din mijlocul mulțimii, mai multe voci se ridicară:

- FinPitic, avem încredere că vom trece peste aceste probleme și știm că ești singurul care o poate scoate la capăt. Spune-ne la ce te-ai gândit. Noi nu avem foarte mulți bani pentru a suporta cheltuielile, de aceea te rugăm să ne împărtășești la ce soluții te gândești.

FinPitic, cu un sentiment de responsabilitate, își petrecu un deget prin barba roșcată și spuse:

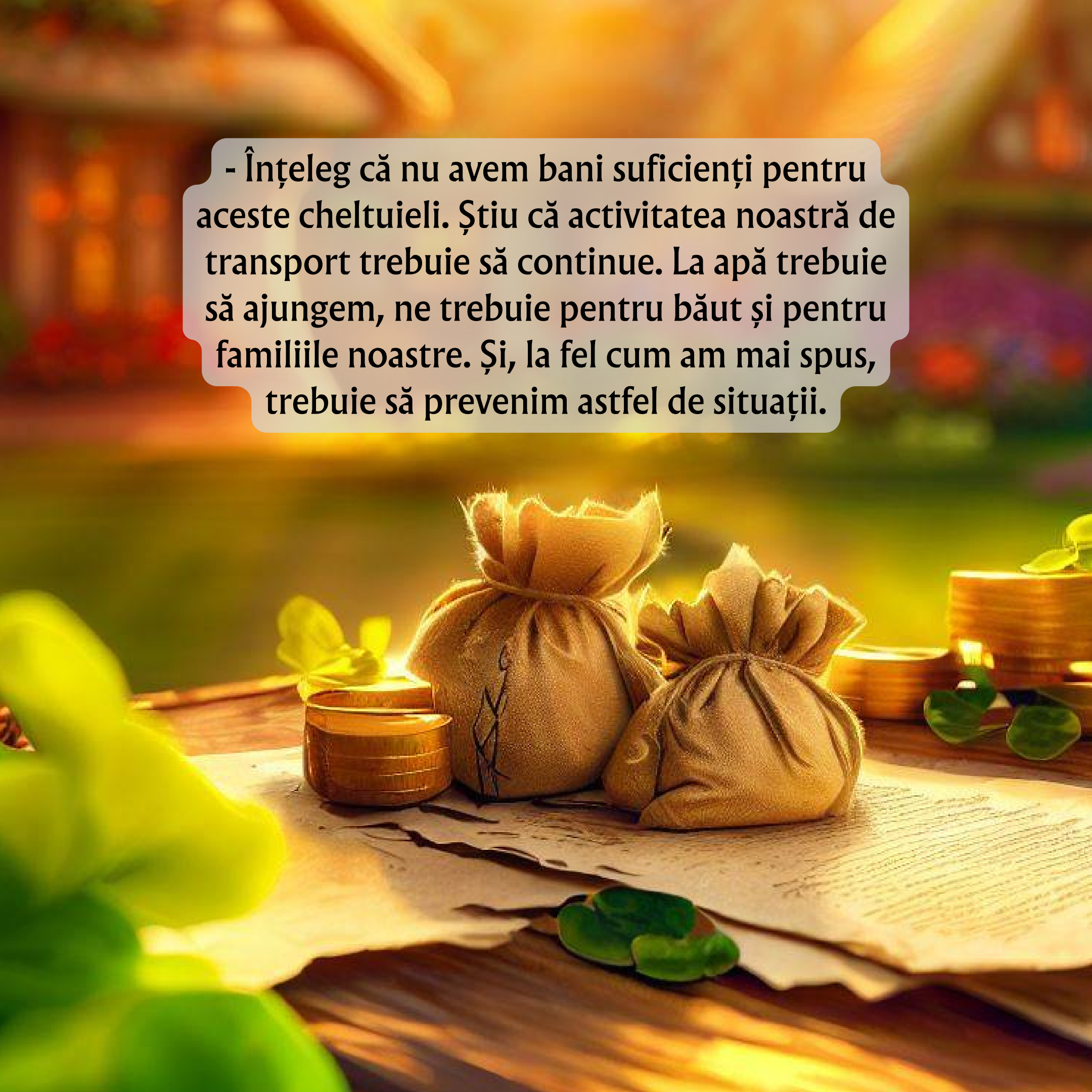

- Înțeleg că nu avem bani suficienți pentru aceste cheltuieli. Știu că activitatea noastră de transport trebuie să continue. La apă trebuie să ajungem, ne trebuie pentru băut și pentru familiile noastre. Și, la fel cum am mai spus, trebuie să prevenim astfel de situații.

După o scurtă pauză,
FinPitic continuă cu
gravitate:

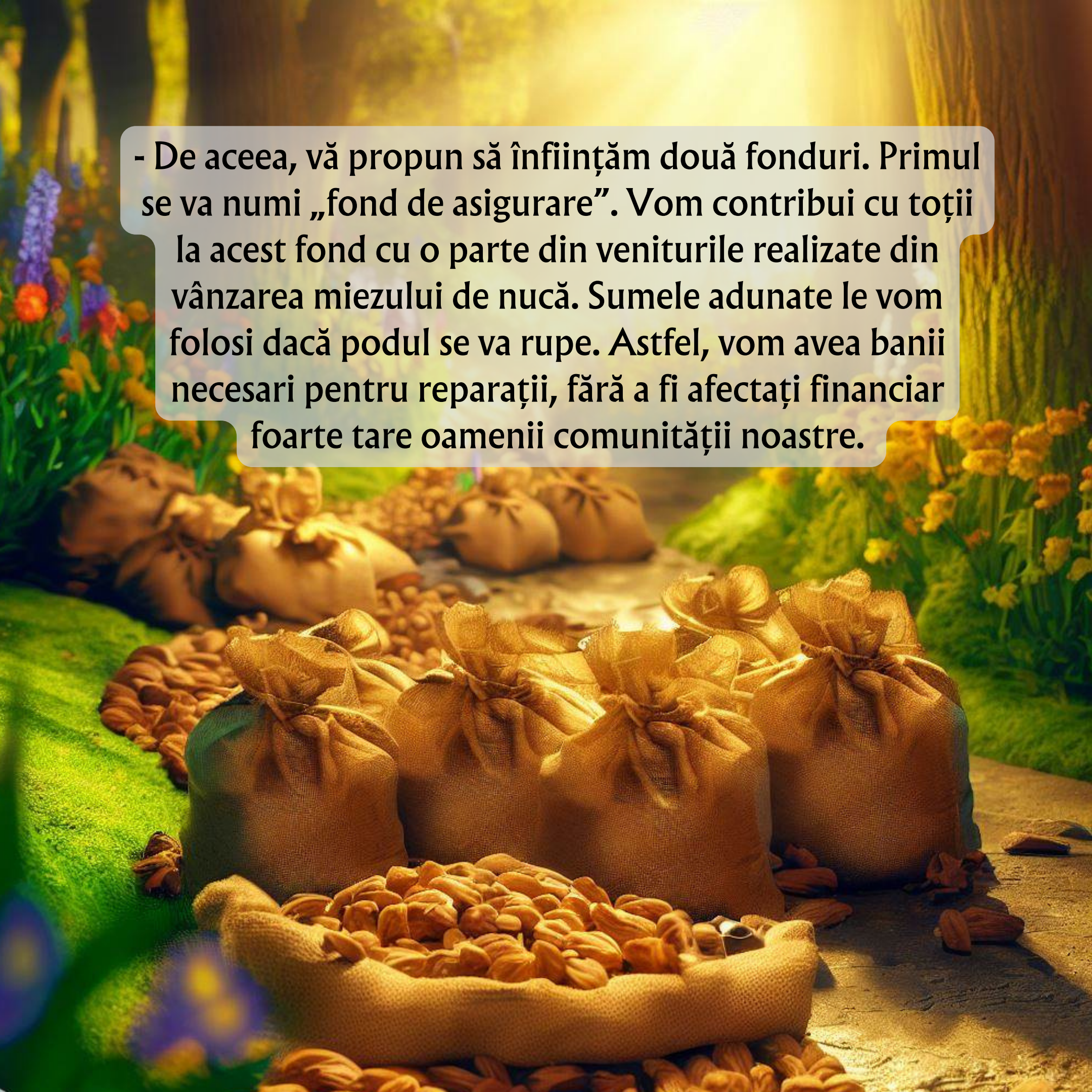

- De aceea, vă propun să înființăm două fonduri. Primul se va numi „fond de asigurare”. Vom contribui cu toții la acest fond cu o parte din veniturile realizate din vânzarea miezului de nucă. Sumele adunate le vom folosi dacă podul se va rupe. Astfel, vom avea banii necesari pentru reparații, fără a fi afectați financiar foarte tare oamenii comunității noastre.

Va fi mai simplu să folosim banii din fondul de asigurare, unde vom contribui toți cu sume mici. La fel vom proceda și în cazul corabiei, dacă va mai fi atacată și capturată de pirați. Vom folosi fondul de asigurare pentru a putea cumpăra altă corabie sau pentru reparații, dacă aceasta se va strica.

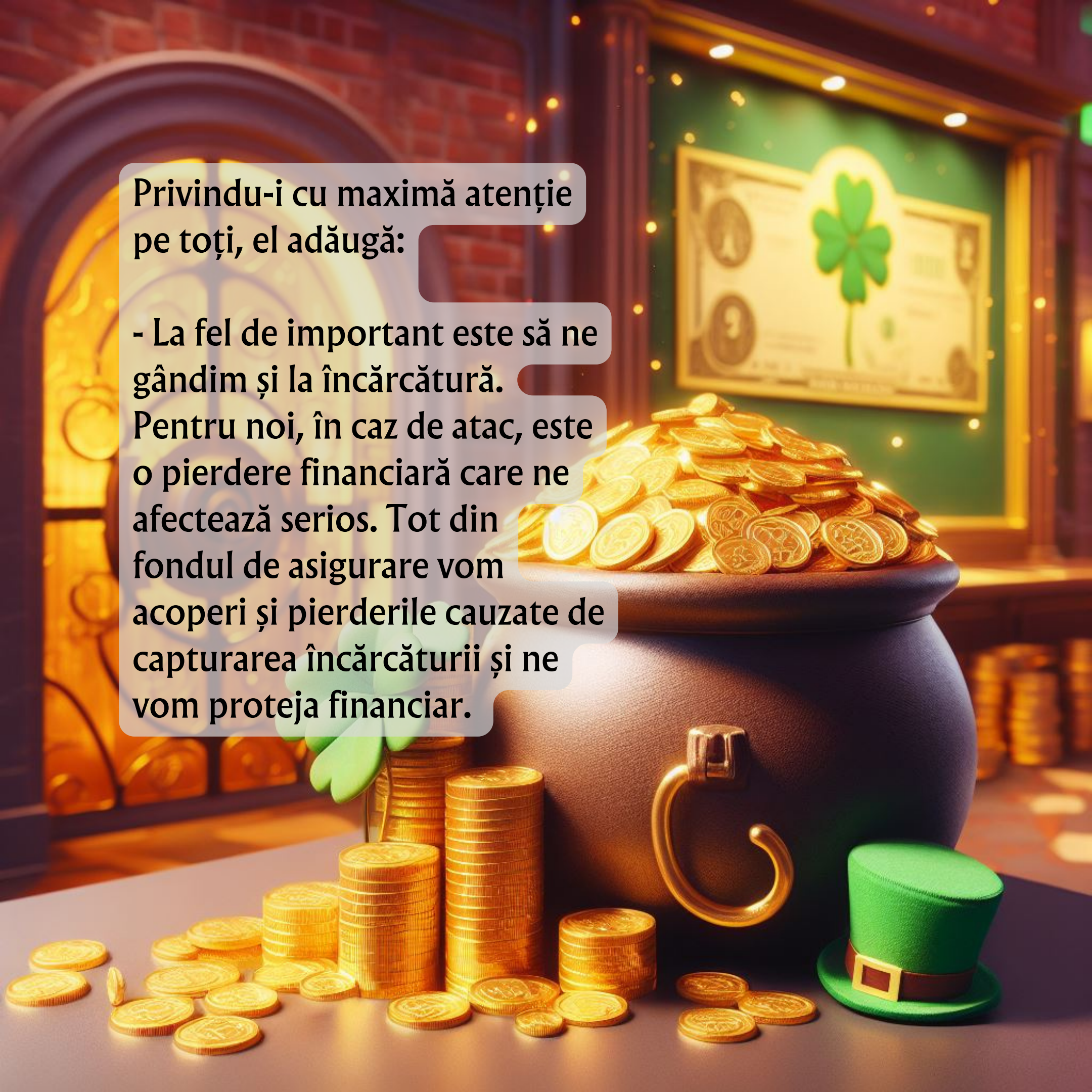

Privindu-i cu maximă atenție pe toți, el adăugă:

- La fel de important este să ne gândim și la încărcătură. Pentru noi, în caz de atac, este o pierdere financiară care ne afectează serios. Tot din fondul de asigurare vom acoperi și pierderile cauzate de capturarea încărcăturii și ne vom proteja financiar.

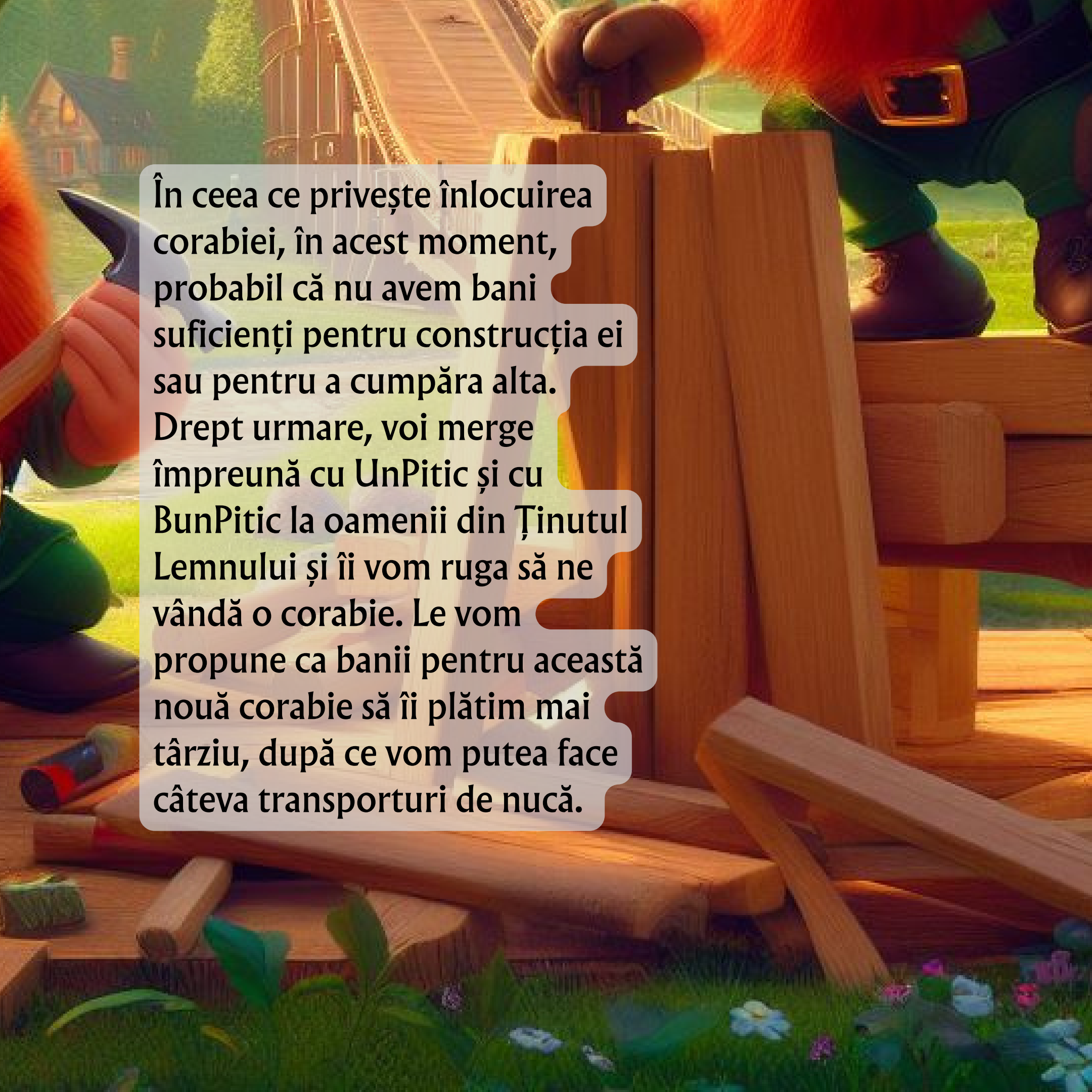

În ceea ce privește înlocuirea corabiei, în acest moment, probabil că nu avem bani suficienți pentru construcția ei sau pentru a cumpăra alta. Drept urmare, voi merge împreună cu UnPitic și cu BunPitic la oamenii din Ținutul Lemnului și îi vom ruga să ne vândă o corabie. Le vom propune ca banii pentru această nouă corabie să îi plătim mai târziu, după ce vom putea face câteva transporturi de nucă.

Sigur, a continuat FinPitic, va trebui să plătim ceva mai mult decât costă corabia, adică o dobândă la creditul acordat. Dar, o altă soluție nu avem!

Mulțimea aprobă
cu bucurie
propunerea.

- Apoi, continuă FinPitic, să facem un al doilea fond, deoarece nu avem bani puși deoparte pentru viitor. Să înființăm un „fond de rezervă şi pensionare”, pentru ca atunci când nu vom mai putea munci, să nu ne facem griji. Problemele actuale ne fac să privim mai înțelept lumea în care trăim.

Vom avea nevoie de bani și când vom fi bătrâni și nu vom mai avea putere să lucrăm. Este bine să ne gândim încă de pe acum! Astfel, vom avea timp să strângem bani pentru acele zile.

Locuitorii ținutului au fost foarte fericiți și l-au aplaudat minute în șir pe FinPitic, liderul lor, care nici de această dată nu îi dezamăgea.

A doua zi, FinPitic, UnPitic și BunPitic au mers la oamenii din Ținutul Lemnului și au negociat să obțină o corabie pentru comerț și ceva lemn pentru reconstrucția podului.

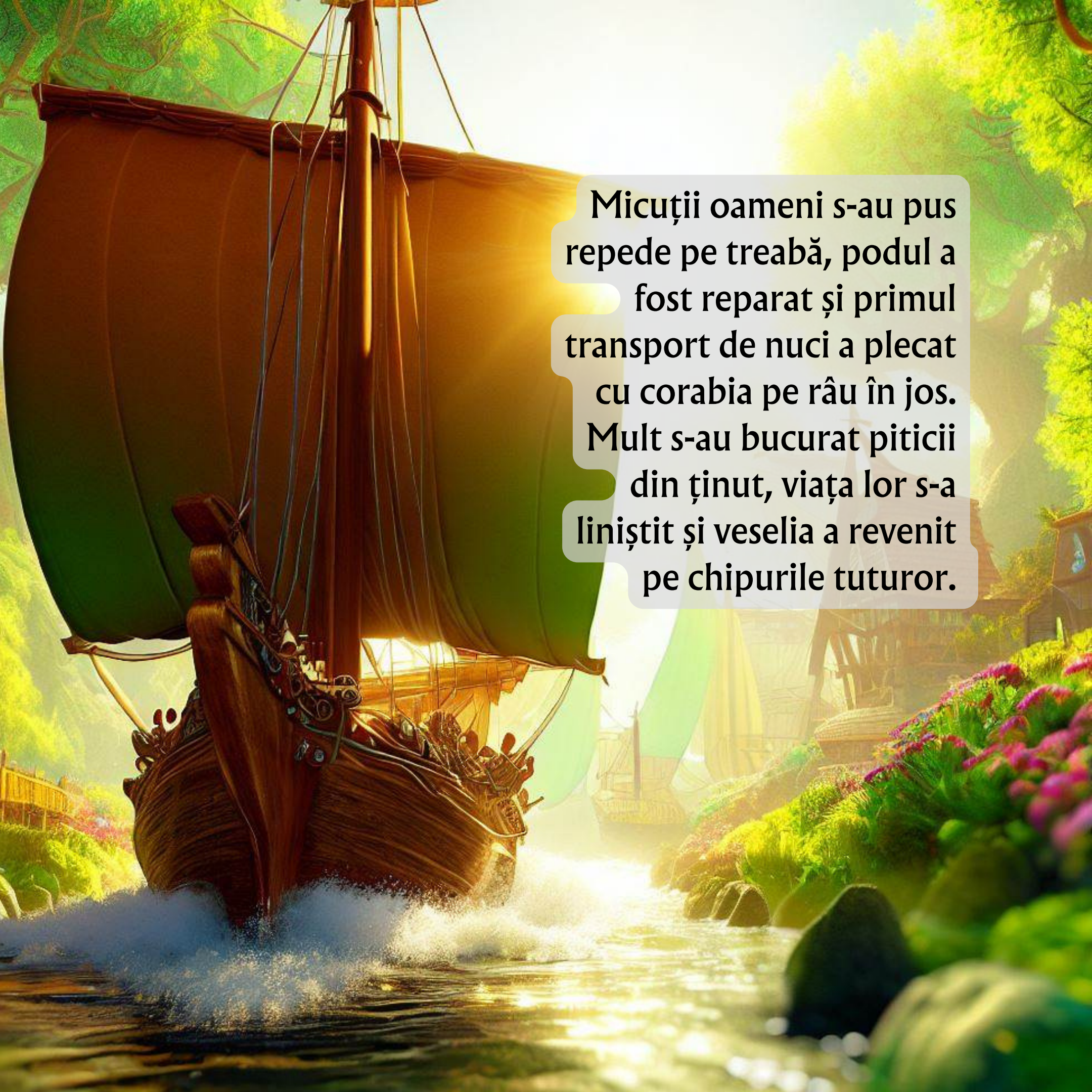

Micuții oameni s-au pus repede pe treabă, podul a fost reparat și primul transport de nuci a plecat cu corabia pe râu în jos. Mult s-au bucurat piticii din ținut, viața lor s-a liniștit și veselia a revenit pe chipurile tuturor.

FinPitic își trecea mulțumit mâna prin barba sa roșcată: acum problemele erau rezolvate și viitorul era asigurat. FinPitic a înțeles că fără gestionarea prudentă a banilor, viitorul nu poate fi unul liniștit.

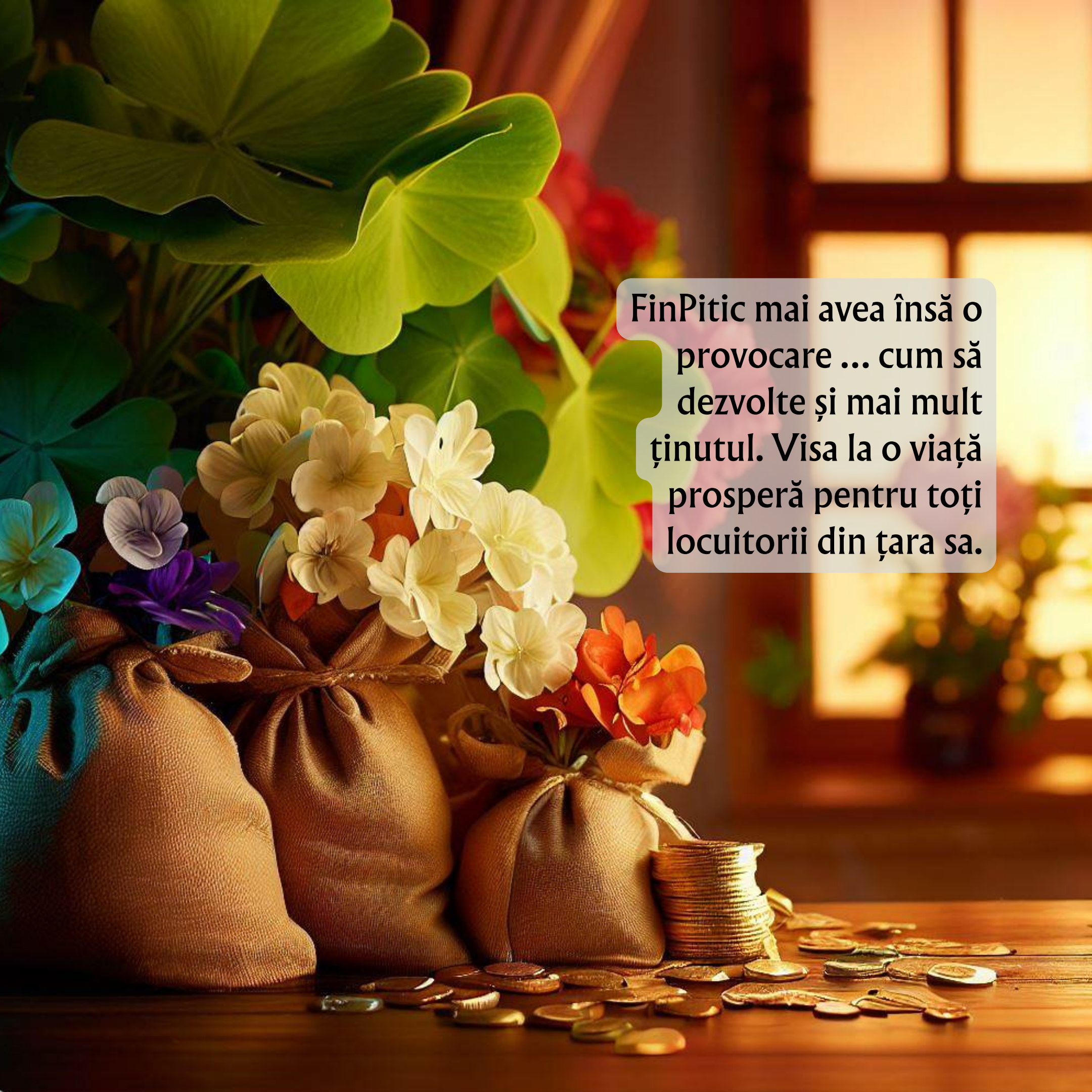

FinPitic mai avea însă o provocare ... cum să dezvolte și mai mult ținutul. Visa la o viață prosperă pentru toți locuitorii din țara sa.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

urmărește mai departe aventurile lui FinPitic

www.edutime.ro

ROMÂNIA
AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
AUTORITATEA
DE SUPRAVEGHERE
FINANCIARĂ
www.edutime.ro